रेवतीनां चत्वारि च ॥ अनु० ९ ॥

दशमोऽनुवाकः ।

देवं बर्हिरिन्द्रꣳ सुदेवं देवैः । वीरवत्स्तीर्णं वेद्याम-
वर्द्धयत् । वस्तोर्वृतं प्राक्तोर्म्मृतं । राया बर्हिष्मतोऽत्यगात् ।
वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज । देवीर्द्वार इन्द्रꣳ सङ्घाते ।
विष्वीर्य्यामन्ववर्द्धयन् । आ वत्सेन तरुणेन कुमारेण च-
मी विता अपार्व्वाणं । रेणुककाटं नुदन्तां । वसुवने व-
सुधेयस्य वियन्तु यज ॥ १ ॥

देवीउषा सा नक्ता । इन्द्रं यज्ञे प्रयत्यट्केतां । दैवी-
र्विशः प्रायासिष्टां । सुप्रीते सुधिते अभूतां । वसुवने व-
सुधेयस्य वीतां यज । देवी जोष्ट्री वसुधिती । देवमिन्द्र-
मवर्द्धतां । अयाव्यन्याघा द्वेषाꣳसि । आन्यावाक्षीद्व-
सुवार्य्याणि । यजमानाय शिक्षिते ॥ २ ॥

वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज । देवीऊर्जाहुती दुघे
सुदुघे । पयसेन्द्रमवर्द्धतां । इषमूर्जमन्यावाक्षीत् । स-
ग्धिꣳ सपीतिमन्या । नवेन पूर्व्वं दयमाने । पुराणेन
नवं । अधातामूर्जमूर्जाहुती वसुवीर्य्याणि । यजमा-
नाय शिक्षिते । वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज ॥ ३ ॥